

Goede Vrienden,

Vandaag begonnen kinderen en leerkrachten met frisse (tegen)zin aan een nieuw schooljaar. Vandaag was de Syrische president in Qâra aanwezig om met de moslims het begin van het grote vierdaagse feest Eid al Adha te vieren, ter herinnering aan het offer van Abraham, dat tevens het einde van de bedevaart naar Mekka markeert. Omwille van dit groot feest krijgen we heel de dag elektriciteit. Vandaag begint in de byzantijnse ritus een nieuw liturgisch jaar. En Syrië begint langzaam te herleven, terwijl de oorlog stilaan ten einde loopt. Zelfs Robert Ford, de voormalige Amerikaanse ambassadeur in Syrië moet tot zijn spijt en tot onze vreugde toegeven: Syrië, Assad, het leger en het volk hebben gewonnen. De herleving is duidelijk voelbaar. Hiervan getuigt o.a. de enthousiaste brief van de aartsbisschop van Aleppo Mgr Jeanbart in Aleppo (2 juli 2017). En in Damascus werd van 17-26 augustus de internationale handelsbeurs gehouden, de oudste van de Arabische wereld sinds 1954. Dit jaarlijks gebeuren werd tijdens de oorlog opgeschort en nu met zeer groot succes hernomen: 1562 ondernemingen uit 43 landen kregen 2,2 miljoen bezoekers. Terzelfder tijd hebben wij van nabij meegemaakt hoe onze bergstreek van Qalamoun grondig van terroristen werd gezuiverd, een zoveelste historische overwinning voor het Syrische leger en Hezbollah. Hierover geven we slechts enkele indrukken, het echte verhaal is voor na de oorlog.

Verder beperken we ons tot enkele merkwaardige uitspraken uit de recente toespraak van Bachar al-Assad, die ons inzicht geven in het huidige en toekomstige Syrië.

P. Daniel

XII/35

Vrijdag 1 september 2017

Nachtelijke vreugdevuren

Zondagnacht, drie uur in de morgen: *tatatatatatata* ... gewerschoten heel dichtbij. Ik schiet in mijn pantoffels en wil weten wat er gaande is. Uit de meest dramatische momenten van de belegering in 2013 hebben we onthouden dat we geen schrik moeten hebben van zware kanonschoten omdat die niet voor ons maar voor de terroristen bedoeld zijn, maar wel van gewone gewerschoten want dat betekent dat er vlak bij gevochten wordt. Op dit vroege uur komen we elkaar al vlug met vragende blikken tegen in de gang, terwijl de gewerschoten vanuit verschillende richtingen blijven weerklinken. Geen paniek, het zijn vreugdeschoten omwille van de overwinning! De resterende terroristen van IS in Ras Ba'albek, Libanon en aan de kant van Syrië, Qâra, hebben immers de strijd gestaakt, een bestand aanvaard en laten hun gevangenen vrij. Zo zullen overmorgen 200 strijders en hun 500 familieleden overgebracht worden naar

Deir Ezzor. Feest alom. Vuurwerk en lichtkogels in Qâra, vreugdeschoten, wagens met de vlaggen van Hezbollah en Syrië rondom. Van een eerder gevangengenomen hoge leider van IS bleek dat hij een agent van de Mossad is. Nu blijkt dat meer dan 60% van de leiders van IS agenten van de Israëlische Mossad zijn. *IS is inderdaad een creatie van de VS en de zionisten* (<http://french.irib.ir/info/iran-actualite/item/378220-daech,-enfant-ntaurel-des-etats-unis-et-d-isra%C3%ABl-boroujerdi>). En zij weten hoe ze terreur kunnen zaaien. Er zal trouwens nog veel werk zijn om heel de streek te zuiveren van de mijnen die ze achtergelaten hebben. Gisteren nog werden drie soldaten gedood die hielpen bij het opruimen van de mijnen. De rest van de nacht en de zondag verloopt in feeststemming. Hezbollah had gerekend op enkele weken belegering omdat zij van beneden moesten komen en de IS op de moeilijk te bereiken bergtoppen zat. Na tien dagen hebben ze de overwinning al binnen. Heel onze bergstreek Qalamoun zal nu vrij zijn van terroristen. De eucharistie is een dankviering voor God en de moedige soldaten die ons verdedigen, waarbij we tevens bidden voor de gesneuvelden. De volgende dag was het nog even verzamelen geblazen in de woestijn: tanks, kanonnen, bulldozers, vrachtwagens, terreinwagens, Syrische soldaten en Hezbollah met hun vlaggen... Onze vrijwilligers van de Rode Halve Maan hadden hun handen vol met de verhuis van de terroristen. Daarna was er van dat alles niets meer te horen of te zien. Alle spanningen zijn nog niet opgelost in Libanon, dat al decennia de speelbal van de grootmachten is. Velen zijn ook de vroegere Syrische bezetting nog niet vergeten. Toch werd nu eensgezind samengewerkt om IS te bestrijden. Ook voor Qâra brengt de verdrijving van IS weer een grotere rust mee. En zo eindigde hier een historisch gevecht omdat voor het eerst sinds het begin van de oorlog dit terroristenbolwerk rond de Libanees - Syrische grensstreek opgeruimd is. Terwijl de herinneringen aan deze strijd in de stilte van de stenen van de woestijn bewaard worden, valt het taaie leven van de monniken weer in zijn gewone plooi.

Syrië gisteren, nu en straks

Ziehier enkele verhelderende gedachten uit de lange toespraak van de Syrische president tot het diplomatenkorps (20 augustus 2017).

De controle over Syrië

In Syrië worden ingewikkelde oorlogen uitgevochten: wereldoorlogen en regionale oorlogen, door Syriërs, Arabieren en vreemden. Reeds in 1274 vóór Christus vochten Farao's tegen Hethieten in het NW van Homs om de controle over Syrië. Nu wil het westen de controle over Syrië door het om te vormen en de economische, geografische en internationale verhoudingen te wijzigen. Met de landen die zich niet onderwerpen aan de westerse heerschappij wil het westen komaf maken door er nieuwe vazalstaten van te maken of zijn grenzen grondig te veranderen: Syrië, Iran, Korea ... en zelfs Rusland.

Het politieke westen verkeert in een crisis, niet omdat het door anderen wordt aangevallen maar omdat het sinds de ineenstorting van de Sovjetunie zijn

wereldheerschappij enorm heeft versterkt en nu merkt dat deze macht sindsdien flink vermindert. Het westen kent geen echt partnerschap doch alleen maar afhankelijkheid. Zelfs de zogenaamde partners van de VS zijn niet meer dan vazallen. En het is niet de president die de politiek bepaalt, hij is slechts de uitvoerder. De politieke machten zijn de lobby's, de banken, de grote industrie van wapens, petroleum, gas, technologie. Langs democratisch verkozen agenten verdedigen zij de belangen van de heersende elite. Daarom spreken we van het Amerikaans "regime", wat ze juist aan ons verwijten. Het is geen staat want een staat respecteert de waarden van zijn volk, zijn verplichtingen, het internationaal recht, de soevereiniteit van de landen en de principes van de menselijke waardigheid. Uiteindelijk is er een strijd tussen twee bewegingen bezig. De ene werkt voor de belangen van de heersende elite, waarbij internationaal recht, UNO charter en miljoenen mensenlevens, waar ook ter wereld van geen tel zijn. Hiertegen komt een andere beweging op die de soevereiniteit van de landen wil bewaren, het internationaal recht en het Charter van de UNO herstellen en daarin zijn eigen bijdrage ziet voor de stabiliteit van de wereld.

In Syrië hebben wij een zeer hoge prijs betaald voor deze oorlog maar het plan van het westen voor Syrië en de wereld is mislukt. In het Midden Oosten zouden de moslimbroeders moeten heersen om onder de dekmantel van de godsdienst de belangen van het westen te dienen. *"Zij hebben verloren maar de oorlog gaat verder"*. Sommigen zullen zeggen dat ze niettemin hun doel bereikt hebben: de verwoesting van Syrië. Hun eigenlijk doel was echter ons land te onderwerpen. *"Ik herhaal wat ik reeds in 2005 gezegd heb: de prijs van de weerstand is veel kleiner dan die van de capitulatie"*. De oorlog die sinds 1980 tegen het Midden Oosten gevoerd wordt is geen storm die een boom heen en weer slingert en zelfs geen bulldozer die de wortels wil doorhakken maar een guillotine die al miljoenen mensen heeft onthoofd. Hiervoor is het nodig het hoofd terug te trekken en de guillotine te vernietigen. Wat wij in Irak gezien hebben was geen voorbijgaande militaire invasie maar een vernietigend plan voor decennia. Daartegen hebben wij ons verzet en onze samenleving is er gezonder en harmonieuzer uit gekomen. In deze harmonie ligt de complementariteit van de enen met de anderen vervat, met alle religies, tradities, gewoontes, gebruiken en opvattingen. Dat alles samen geeft de unieke nationale kleur en dat is de eenheid van het volk. Dat geeft ook de stevige samenhang van onze maatschappij zoals we ze nu beleven. Door de eensgezinde weerstand van het volk, van onze strijdkrachten en onze vrienden hebben de westerse heersers hun verklaringen veranderd. Wij mogen ons echter niet laten misleiden. Andere verklaringen betekenen nog niet dat ze hun politiek veranderd hebben. De separatistische strevingen van de moslimbroeders horen in onze hechte samenleving, die een "Syrische Republiek" is, niet thuis. In het begin zeiden onze vijanden dat ze de "volksbeweging" steunden. In feite waren het een beperkt aantal groepen op een bevolking van 24 miljoen. Daarna gingen ze over tot het openlijk steunen van gewapende bendes onder de mom van een "politieke gematigde

oppositie". Dan riepen ze op tot "humanitaire hulp". Dit betekende dat ze volledige stilte bewaarden wanneer terroristen massaslachtingen en verwoestingen aanrichtten, maar wanneer het leger terrein won onmiddellijk een bestand eisten om zich te kunnen hergroeperen. Geen van deze tactieken heeft gewerkt. En wij zullen blijven vechten tot de laatste terrorist verdreven is.

Hun revolutie is mislukt, de onze niet

Voor ons was de strijd tegen het terrorisme geen hindernis om mee te werken aan politieke acties. Politieke gesprekken leverden evenwel nagenoeg niets op omdat onze gesprekspartners zelf terroristen waren of buitenlandse agenten of allebei, slaven van hun broodheren. De separatistische strevingen van de moslimbroeders krijgen in onze stevige samenleving geen plaats. Nu spreken ze over de "vergissingen van de revolutie", hoewel ze hun gruwelijk werk grondig gedaan hebben en de bevelen van hun meesters nauwkeurig hebben uitgevoerd. Ja, hun revolutie is mislukt. Ze hebben zich vergist door te menen dat zij belangrijk waren, terwijl zij alleen maar dienden voor eenmalig gebruik om daarna in de vuilbak te belanden. Verder hebben ze zich vergist door te geloven dat het Syrische volk, dat meester is van zichzelf, zich zou onderwerpen aan verraders en collaborateurs. Tenslotte vergissen ze zich als ze denken dat onze revolutie mislukt is: de revolutie van het Syrische leger tegenover de terroristen en van het Syrische volk tegen de verraders en collaborateurs. De authentieke revolutionairen zijn de vaderlandslieve elite, de menselijke en morele elite.

We hebben groot vertrouwen in onze vrienden van Iran en Rusland, niet die van Turkije. Erdogan bedelt om een politieke rol en doet mee met de gesprekken van Astana - nu zijn land zelf in beroering is en zijn relatie met het terrorisme openbaar werd - om de bezetting van Syrië te rechtvaardigen en de terroristen verder te kunnen steunen. De gesprekken van Astana moeten leiden tot het beëindigen van het bloedvergieten, de terugkeer van de vluchtelingen, de nationale verzoening, het herstel van het gezag van de staat en een oplossing voor de terroristen die de wapens neerleggen. Hierbij worden geen voorwaarden aanvaard en er is geen sprake van enige verdeling van het land.

Zes jaar lang hebben de machtigste landen ter wereld met de meest gevreesde terreurgroepen oorlog tegen ons gevoerd en toch behalen onze strijdkrachten dagelijks de ene overwinning op de andere om het land te zuiveren. Het is een voorbeeld in de geschiedenis van de oorlog. Onze strijdkrachten hebben oorlog gevoerd én politiek bedreven, gesteund door alle lagen van de bevolking. Met dezelfde fierheid spreken we over de strijders van Hezbollah. En Iran heeft ons vanaf de eerste dag gesteund en bewezen dat het meester is van zijn beslissingen en trouw blijft aan zijn principes. Rusland heeft met zijn veto's onze soevereiniteit beschermd en daarna haar luchtmacht gestuurd. Ook China heeft met zijn veto's ons geholpen.

De toekomst van Syrië

Ons routeplan is vooreerst het terrorisme radicaal uitroeien en tegelijk werken aan een nationale verzoening. Vervolgens moet onze communicatie naar buiten uit verbeterd worden. De wereld moet weten wat hier werkelijk leeft. Verder moet de economie bevorderd worden, waarbij het huidige internationaal forum in Damascus een stevige impuls is. Tenslotte zullen we ons politiek, economisch en cultureel naar het oosten wenden. Dat is niet “de tweede wereld” maar behoort tot de “eerste wereld”. Op gebied van wetenschap, economie en beschaving heeft het alles wat nodig is. We hoeven de laatste snufjes van de wetenschap niet te hebben. Het oosten behandelt ons als gelijke, zonder hoogmoed of arrogantie. Het westen heeft ons ook in de beste jaren niets gegeven, zelfs onze studenten werden geweigerd. Onze ervaring sinds 1973 leert ons dat we op het westen niet moeten rekenen.

In zijn hoogmoed beschouwt het westen zichzelf als de hele “internationale gemeenschap” en denkt dat wij geïsoleerd zijn, terwijl we met tientallen landen relaties bleven onderhouden. Sommige van de westerse landen willen hun ambassade hier terug openen en ons daarbij met bepaalde van hun voorwaarden onder druk zetten. Er wordt evenwel geen enkele ambassade heropend van een land dat niet duidelijk, expliciet en ondubbelzinnig alle banden met het terrorisme verbreekt. Daarbij wordt geen andere voorwaarde aanvaard dan een gezonde politieke relatie, nl. respect voor de soevereiniteit van het land, voor het internationaal recht en het UNO Charter.

Het westen is rijk en in staat op alle terreinen te produceren en zich te ontwikkelen, maar het is niet in staat staatsmannen voort te brengen. Het westen vormt slechts mensen die de belangen van de politieke en financiële elite dienen. De basisprincipes van de Syrische politiek daarentegen zijn de volgende:

- Het lot en de toekomst van Syrië ligt voor 100% in de handen van de Syriërs. Wij aanvaarden raad en hulp maar de uiteindelijke beslissing mag alleen maar Syrisch zijn;
- De territoriale eenheid van het land is onaantastbaar;
- De nationale Syrische identiteit is onbetwistbaar;
- Wij aanvaarden in geen geval dat vijanden hier door terroristische groepen hun politieke doeleinden komen nastreven;
- De Palestijnse kwestie blijft centraal. Israël blijft de vijand die illegaal grondgebied bezet.

Deze tragische jaren van oorlog hebben dood en vernieling gebracht, maar Syrië is er ook steviger uit gekomen om verder te werken aan een vrij, sterk en onafhankelijk land, waar geen plaats is voor terroristen, extremisten, verraders of

agenten van het buitenland. (<http://www.mondialisation.ca/aout-2017-discours-du-president-al-assad-devant-le-corps-diplomatique-syrie/5605736>)

En dit nog:

- ❖ Ons vorig bericht aangevuld met de toespraak van Bachar al-Assad uit 2003: <https://www.geotrendlines.nl/spel-oorlog-wordt-steeds-doorzichtiger/>
- ❖ <http://www.golfbrekers.be/een-gier-als-vredesduif/>
- ❖ Venezuela, financiële manipulaties: <http://www.golfbrekers.be/de-werkelijke-macht/>
- ❖ <http://www.golfbrekers.be/turkije-wacht-op-een-uitlokkingsexcuus/>

Bezinning

« *Klampt u niet vast aan wat vroeger gebeurd is en geeft niet al uw aandacht aan wat eens is geschied; zie, iets nieuws ga Ik maken, het is al aan het kiemen, weet gij dat niet?*” (Jesaja 43, 18-19). Alle aardse rijken, hoe machtig ook, zullen eens instorten. Alleen het Rijk Gods, dat doorheen onze geschiedenis geweven wordt, blijft. Van keizer Augustus, de toenmalige machtigste man ter wereld is niets meer over dan een toevallige vermelding in het kerstverhaal, dat wel verder blijft gaan. Syrië begint een nieuw hoofdstuk van het Rijk Gods met de grote edelmoedige offers van mensen uit alle lagen van de bevolking als voorbereiding op de wederkomst Jezus Christus, onze enige Redder. Hem zij alle eer en glorie tot in eeuwigheid.

P. Daniel